

Nebudeš mít jiného boha mimo mne, hříchy proti úctě k Bohu, ateismus (KKC 2110-2122, YOUCAT 352, 355)

Co znamená „Nebudeš mít jiné bohy mimo mne?“ Toto přikázání zakazuje:

Mnohobožství a modloslužbu – uctívání různých božstev, kterými se mohou stát vymyšlení bozi, tvorové, moc, peníze či dokonce i ďábel. (KKC 2112, 2113)

Pověru, která příkládá různým úkonům, někdy i svátostným, falešnou moc. Například pokřtíme dítě, aby nezlobilo, zaťukáme to na dřevo, aby se něco zlého nestalo, překřížíme si prsty, aby nás někdo neuhranul... Hřích pověry často souvisí s různými formami věštění, magie, čarodějnictví a spiritismu. (KKC 2111-2117)

Hříchy proti úctě k Bohu

Bezbožnost se projevuje pokoušením Boha slovy nebo skutky. Člověk Bohu nadává, vyčítá, vyzývá ho, aby ukázal svou moc. Často přichází jako důsledek velikého zklamání a zoufalství. Místo, aby člověk hledal u Boha pomoc a zastání, obrací se k němu se zlobou a hněvem.

Svatokrádež. Ta se může stát, když člověk přistupuje k posvátným věcem bez víry, úcty a lásky. Je třeba si dávat pozor zvláště u svátého přijímání, abychom k němu nepřistupovali bez svátosti smíření, ve stavu těžkého hříchu. O takových lidech Písmo říká, že pak přijímají Tělo Páně k svému odsouzení.

Svatokupectví – simonie – prodávání a kupování posvátných či duchovních hodnot. Sem patřily například pokusy kupovat odpuštění hříchů.

Ateismus. Je popírání existence Boha a věčného života. Komunisté se hrdě prohlašovali za ateisty, ale v praxi to často neplatilo. Například při jednom pohřbu komunistický řečník zakončil svou řeč slovy: „Byl jsi dobrým soudruhem tady, buď dobrým soudruhem i tam!“ Opravdový ateismus se zřídka. Většinou bývá zaměňován za **agnosticismus**, který popírá možnost poznání Boha vede k náboženské lhostejnosti.

V jednoho Boha věřit budeš

Jeden Říman se posmíval židovskému rabínovi:

„Proč ztrácet čas s nějakým Bohem, kterého není vidět, když mohu věnovat čas obchodu, ze kterého je zisk, nebo zábavě ze které je požitek?“

„Viděl jsi žida, který by neobchodoval? Nebo židovskou slavnost, kde by se lidé nebavili? Víra, když ji dáš na první místo, tě nepřipraví o živobytí ani zábavu, ale práce a zábava, kterým dáš v životě první místo tě mohou připravit o víru. A k čemu je život v přepychu a požitku, když skončí zatracením? Jaká je to radost, pracovat pro zloděje (pro smrt), který ti stojí za zády a sleduje tvůj vyměřený čas,

aby ti nakonec vzal všechno pro cos žil? Nebude tvá radost plnější a práce radostnější, když bude na konci tvého života čekat Bůh se svojí odměnou?

Víra je dar, který tě o nic nepřipraví, ale všemu dá skutečný smysl a hodnotu.“

A v dnešním evangeliu to říká i Pán Ježíš: „Neboť kdo by chtěl svůj život zachránit, ztratí ho, ale kdo svůj život pro mě ztratí, zachrání si ho.“

Co tedy znamená být věřící?

Narodili jsme se duchovně slepí. Nevidíme Boha, ale víra nás z této slepoty uzdravuje. Máme rozum a můžeme číst, studovat, přemýšlet, abychom Boha poznali. Máme srdce, cit, abychom jeho působení v životě zakusili. A k tomu všemu nám víra otevírá cestu.

Věřícím je ten, kdo myslí na Boha a miluje ho víc než všechno ostatní.

Myslet na Boha znamená každou práci i zábavu začínat s prosbou o požehnání a končit poděkováním Bohu.

A milovat Boha znamená nevynechat žádnou příležitost k setkání s Ním.

Kdo miluje Ježíše, rád se účastní mše svaté, přistupuje ke svátosti smíření a svatému přijímání, těší se na chvíle modlitby a četbu Božího slova.

Láska není hned dokonalá. Je to proto, že člověk v ní dorůstá.

Jeden věřící si stěžoval: „Pane faráři, když přijdou do kostela na vánoce jednoročáci, mluvíte k nim laskavě. Ale my, co chodíme pravidelně každou neděli, od vás slyšíme nejednou i tvrdé napomínání. Jak k tomu přijdeme?!“

„Láska těch, kdo přijdou za Bohem jen jednou za rok je jako rostlinka, co právě vyrašila na záhoně. Je potřeba ji opečovávat, chránit a povzbuzovat, aby mohla růst. Kdežto láska těch, kdo chodí za Bohem pravidelně je jako statný košatý strom a ten je potřeba občas prořezat, aby nepřestal nést hojnost dobrého ovoce.“

Jedna moudrá žena řekla po uzdravení z těžké nemoci hezkou myšlenku: **„Když mi Bůh dopřál ještě pár let, myslela jsem, že je to proto, abych na světě něco vykonala. S postupem času objevuji, že to bylo proto, abych toho ještě hodně poznala.“**

Nejsme tady, abychom toho hodně vykonali, ale abychom poznávali Boha a jeho tajemství. Abychom se s ním spřátelili a vytvořili si vztah, který bude jednou pokračovat na věčnosti.

Blaze těm, kterým to v životě dojde dřív, než jim dojde čas pro jejich život vyměřený. Amen.